

Spørgsmål 22:

»Udvalget anmoder om ministerens kommentar til vedlagte artikel i Berlingske Tidende den 8. juni 1993 omhandlende tilsagnsordningerne, som ved indførelse af bruttoskatten kommer til at forøge erhvervslivets pensionsomkostninger. For SAS' vedkommende bliver beløbet 30-40 mio. kr. ekstra pr. år.

Det ønskes samtidig oplyst, hvor stort det samlede ekstrabeløb for dansk erhvervsliv skønnes at blive.«

Svar:

I artiklen gøres rede for det forhold, at SAS har afgivet tilsagn til medarbejdere om, at de som pension vil modtage en vis fast procentdel af lønnen. Eftersom SAS' indbetalinger til pensionsordningerne belægges med arbejdsmarkedsbidrag, må indbetalingerne forhøjes, hvis den opsparede kapital fortsat skal være tilstrækkelig til at honorere tilsagnene.

Jeg er opmærksom på det problem, der rejses i artiklen. Finansministeren er selv arbejdsgiver for de statslige tjenestemænd. Tjenestemandspensionsordningen er en tilsagnsordning, hvor det rejste problem har foreligget.

På tjenestemandsområdet vil problemet være løst, hvis Folketinget vedtager lovforslag nr. 312 (lov om ændring af lov om tjenestemandspension m.v.; ophævelse af regler om samordningsfradrag og tilpasning til skattereform og arbejdsmarkedsbidrag). I lovforslaget foreslås en tilpasning af tjenestemandspensionstilsagnet, så der tages hensyn til arbejdsmarkedsbidraget i en balanceret løsning. Samtidig afskaffes samordningsfradraget.

Lovforslaget er fremsat efter drøftelser, jeg har haft med tjenestemændenes organisationer. På lignende måde vil det være muligt for andre arbejdsgivere med tilsagnsordninger at optage forhandling med de ansatte. Udgangspunktet for disse forhandlinger må være, at realværdien af tilsagnet holdes uændret. Eftersom skattereformen har medført en reduktion af beskatningen af pensionsindkomst, vil det være naturligt, at pensionstilsagnet reduceres som procentdel af lønnen. Herved vil arbejdsgivere som SAS undgå den omkostningsforøgelse, som omtales i artiklen.

Det skønnes, at ud af de op mod 1,5 mio. personer, der har eller i indeværende overenskomstperiode vil få pensionsordninger, hvoraf

der skal indbetales arbejdsmarkedsbidrag (ekskl. ATP), har godt 20.000 personer tilsagnsordninger.

Spørgsmål 33:

»Hvad er begrundelsen for, at regeringen ønsker at ødelægge/hæmme incitamenterne til opsparing til aldersforsørgelse?«

Svar:

Forslaget om, at der skal betales arbejdsmarkedsbidrag af erhvervsmæssig indkomst, herunder den del af lønnen, der anvendes til pensionsopsparing, medfører ikke nogen forringelse af incitamenterne til pensionsopsparing.

Det bidrag, der betales af pensionsindbetalinger nu, modsvares af, at der ikke skal betales arbejdsmarkedsbidrag ved udbetalingen af pensionen.

Regeringens forslag sikrer, at den nuværende balance mellem den del af indkomsten, der umiddelbart er til disposition for lønmodtagerne, og den del af indkomsten, der anvendes til sikring af alderdommen, er uændret.

Spørgsmål 36:

»Betyder Finansministerens hjemmel til at fastsætte nærmere regler om regulering af arbejdsmarkedsbidrag (forslagets paragraf 6, stk. 6), at de i paragraf 5 angivne procenter på grund af regulering kan være større for bidrag til Aktiviseringsfonden og Sygedagpengefonden allerede i 1995, og at man derfor i øvrigt kan fastslå, at de i bemærkningerne s. 9 anførte pct.satser for arbejdsmarkedsbidrag skal forstås som uregulerede og derfor f.eks. kan være mere end 6,0 i 1995 og meget mere end 8,6 pct. i 1998?«

Svar:

Nej, det har aldrig været hensigten, at finansministeren skulle kunne ændre satserne uden ny lovgivning, jf. bemærkningerne til lovforslagets paragraf 5. Den i paragraf 6, stk. 6, indeholdte reguleringshjemmel har alene været tænkt som en adgang til at ændre rent tekniske beregningsregler.

Jeg agter i øvrigt at ændringsforslag, der fjerner paragraf 6, stk. 6, da den skønnes at være unødvendig.